

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“Органъ на Българско-
то малцинство в
Румъния

АБОНАМЕНТЪ

Цена 300 лей
160Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Предъ сжда на истината

Почти цѣлия румънски печатъ напоследъкъ, сякашъ подъ хипнозата на някои договори между балкански страни, говори за румъно-българско сближение. Тази тема е станала предметъ дори и частичнитѣ разговори. Въ една среща съ единъ румънецъ, заемащъ пѣмъ постъ въ града, стана дума за отношенията между дветѣ сѣдни страни и частно за поведението на българското малцинство отъ тирежгълника. Нашия събеседникъ не е истината, че мѣстното българско население се отличава съ една спорна честностъ, прирно трудолюбие и очевидна интелигентностъ, добави: »Ще да каже всичко добро, ако имаше тия ириденцистични агитации«. Когато поискаме да ни поведатъ единъ подобенъ случай и да ни назоватъ име тия агитатори ува-

жаемия ни съгражданинъ се ограничи въ общи фрази, като свърши съ »комитаджинитѣ«.

Подробно му обяснихме въ какво се състои легендата за тия »комитаджии«. Съвсемъ искрено му изповѣдвахме, че нашата властъ нѣма никакво основание да се оплаче отъ водителитѣ на българското малцинство, защото сж съ една безупречна лоялностъ и второ, понеже, нищо или почти нищо не вършатъ въ защита на действително отнети права и лишени отъ найобикновени граждански прерогативи (Да си спомнимъ законодателствуването презъ декемврий 1934 г.)

Намисляйки се, гледна предъ себе си, наведе глава и бѣше очевидно, че чувството му на честностъ водеше борба съ дълго настилани въ душата и паметта клеветнически донесения.

Л. П. С-въ

Около едно списание

Преди известно време група интелектуели-българи отъ Румъния се заеха организирани издаването на едно периодично списание на френски езикъ, наречено »Ла минорите българи«.

Необходимостта отъ подобенъ органъ за едно население, което е подъ удара на особено поведение, стѣше ежедневно. Ние имаме и имаме всичкия интересъ румънското обществено мнение да опознае нестранно и подробно всички наши тежнениа; събития, които ни засѣгатъ справедливитѣ ни искания за политурни и правови придобивки.

Почти всички малцинства иматъ подобни издания, унасянитѣ отъ Кралството разлагатъ дори съ две. Поради технически съображения бѣхме решили печатането на новото списание да стане въ Тимишваръ и подъ непосредственото ръководство на наши-

тѣ задкарпатски брата — българитѣ отъ Банатъ.

Първия брой на »Ла минорите българи« бѣше готовъ. Поиска се разрешение за излизането му. Управителя на Тимишъ-Торонталския окръгъ не позволи това.

Ние сме предъ още една изненада.

КНИЖНИНА

Напоследъкъ излѣзе голѣмия трудъ на г-нъ проф. Николае Йорга »История на румънцитѣ«.

Букурещкия професоръ отдѣля 30 страници за »колониализирането на българитѣ«, както той нарича основаването на първото българско царство на Балканския полуостровъ.

Въ това си писание г-нъ Йорга се отказва отъ решението си да не полемизира съ софийския професоръ г. Мутафчиевъ и често му

ЕДИНЪ КУРИОЗЪ

Столичнитѣ вестници съобщиха за единъ крайно интересенъ случай:

Търговецъ отъ унгарско произхождение често получавалъ отъ единъ и сжия човѣкъ отъ странство затворени писма. Единъ денъ началника на пощенската станция го повиква и му заявява, че е дошло пакъ отъ сжия подателъ писмо, но ше му го даде следъ като бжде прегледано отъ органитѣ на обществената безопасностъ, понеже получилъ такова нареждане. И действително, писмото е било разтворено въ полицията. Търговеца се отнася до сжда съ оплакване, че му се изнасилва кореспонденцията. Окржжния сждъ осжда началника на пош. станция на 3 м. затворъ.

Този случай е направилъ силно впечатление въ много срѣди, които разсжждатъ граждинъ-различно.

Ние го отбелязваме, като курьозъ.

Малкото съглашение на работа

Споредъ едно съобщение отъ Парижъ, презъ месецъ февруарий министритѣ на външнитѣ работи на Малкото съглашение, щѣли да се събиратъ на съветъ съ целъ да уячатъ и потвърдятъ по реаленъ начинъ още потѣнитѣ имъ отношения помежду си.

Международнитѣ събития, които запедатъ се развиватъ, насаждатъ известна загриженостъ въ тая частъ на Европа. За това Малкото съглашение всѣчески се старае да се консолидира повече и повече.

прави възражение.

Въ новата си книга г-нъ Йорга полемизира и съ чуждитѣ автори, които сж дръзнали да пишатъ, че България е сжществувала въ миналото, като самостоятелна и организирана държава. Сжщо и по покръстването на българитѣ, уважаемия професоръ прави редица резерви, малко позабърквайки името на царъ Борисъ.

Да се напише историята е много лесно...

Малко безгрижие!

Италианскиятъ професоръ по математика и физика, д-ръ Мариусъ Манчини е открилъ нови чудодейни лъчи, посредствомъ които хората и предметитѣ ставатъ невидими.

Ей такова нѣщо, на, трѣбваше да се открие до сега, та да миряса човѣчеството. Напримомъ видишъ бирницитѣ, пусни чудодейнитѣ лъчи и си

накриви калпака!..

Това откритие, ако е нѣщо като радио-апаратитѣ, трѣбна да се знае, че Южна Добруджа ще достави най-много. Особено за селянитѣ — ше настѣпи новъ животъ, защото шефовецѣ, кметовецѣ и даскалитѣ ще трѣбва съ телескопъ да търсятъ раята си...

ЕДИНЪ СЛУЧАЙ УЧИТЕЛЪ—УБИЕЦЪ

Въ малко крайбрѣжно село даскалуваше основния учителъ Думитру Илие, който имаше навичитѣ на троглодитѣ, защото предпочиташе да живее въ пещето. По него време селскитѣ селски даскалъ изповѣдаше крайно демократични идеи и бѣше привърженикъ на национал-цѣранистката партия.

Но омръзна на човѣка апостолата на праведникъ и реши да се прояви »както трѣбва«. Записа се въ управляващата либерална партия и веднага успѣ да се премѣсти въ с. Шабла. Тукъ решилия да се прояви дава строго нареждане въ училището да се не говори бѣлг. езикъ. За по-добъръ контрола натоварилъ шуря си.

Последния, разхождайки се презъ междучасието между децата, дочува детето на Петъръ Ат. Овчаровъ да говори своя езикъ. Веднага го долага на учителя Илие, който повиква детето и започва съ нечувана жестокостъ да го бие. Налагалъ просвѣтителъ своя питомецъ съ тежки юмруци по главата, блѣскалъ го съ все сила въ гърдитѣ и цѣлъ сканчаль върху събореното му тѣло. Протекла кръвъ отъ устата на нещастното дете и чакъ тогава побойника спрѣлъ. Идватъ близки и отнасятъ жертвата у дома й. Следъ седмица детето умира. Цѣло село оплакало жестоко похитеното сжщество, жалили сжпа рожба сразени родители, но никой не смѣялъ да се оплаче.

Едва она денъ — следъ два месеца — властитѣ би-

ватъ сезирани анонимно и се започва следствие. Шефа на жандармерийската секция отъ Шабла, фелдфебела г. Маринъ Дятку разпитва децата. Всички описали жестокия побой. Сазали, че детето е било ударено по ржцетѣ. Но за това колониста Янку Нула призналъ въ селското кафене, че даскала Илие далъ на детето му 30 лей, за да лъжесвидетелствува. Поиска се аутопсия на трупа. Общинския лѣкаръ Фишъ, еврейинъ, се произнесълъ, че детето е умрѣло отъ туберкулоза. Нещастника! Дѣлото съ всички документи и цѣлото следствие сж изпратени на прокуро-ра.

По липса на... доказателства учителя, вѣроятно, ще бжде оправданъ.

Само единъ малкъ гробъ до брѣга ще предизвика рева на негодувание на широкото море...

Тифозна епидемия въ Бесарабия

Столичниятъ печатъ съобщава, че въ Бесарабия тифозната епидемия е взела голѣми размѣри. Смърнитѣ случаи се зачестили много. Причинитѣ за разпространението на тая опасна заразна болестъ били нѣмотията и липсата на санитарна помощъ.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

ГРИПАЛЪ — Букурещъ

Християнството и социалните проблеми

Какво е отношението на християнството към социалните проблеми? Какви пжтища за тяхното разрешение ни сочи Евангелието? За да си отговорим на тези въпроси, ние трѣбва да обясним по-напредъ що е това социална проблема? — Това е проблемата за справедливият разпредѣление на обществените блага и тежоби (прсф. С. Л. Франк), или съ други думи, това е проблемата за правдата и справедливостта въ обществените отношения. Тази проблема всѣкога е била известна въ човѣшките общества; тя е динамиката на живота, който лишенъ дори и отъ най-дребната радостъ все пакъ е най-ценното благо; тя е вѣчната проблема.

Учението за способитѣ и пжтищата за разрешение на социалните проблеми е наречено социализъмъ. Собствено днешния социализъмъ е частично изражение на предшествувания го хуманизъмъ (на Сенъ Симона, Робертъ Оуена и Фурье), който се стреми къмъ постепенно подобрене на социалния порядъкъ, чрезъ създаването на нови форми — обществени, при които производството и разпредѣлението на материалните блага би било по-справедливо.

Социализмътъ, който има началото си въ хуманизма, е опасна разрушителна сила за човѣшките общества, толкова повече, че въ него има много точки на съприкосновение съ християнството. Ето защо, като се анализира социализма, изяснявайки въ какво се състои неговата близостъ съ християнството и какво е неговото развитие, може да се опредѣли правилния християнски отговоръ на социалните проблеми (Вл. Соловьевъ).

И тъй, нека минемъ къмъ оценка на основните принципи на всѣко хуманно и социално учение отъ християнска гледна точка.

1. **Равенство и солидарностъ.** Ето две идеи, които дължатъ най-висшето си развитие именно на християнството. Тѣзи идеи, легнали въ основата на християнската етика, иматъ мощно влияние въ историческото развитие на човѣшкостта. Отъ една страна това влияние се прояви въ защита на първата християнска църква на слабите, бедните и сираците отъ насилието и злоупотребата съ тяхъ на богатите и силните на деня, изразена въ взетото решение съ 86 правила на Картагенския съборъ въ 318 год. и, прието отъ I вселенски съборъ — 325 год.

Отъ друга страна това влияние се прояви въ протеста за свободата на робитѣ, въ подвига на Худъ, въ пламенните слова на апостола на чо-

вѣшките права и свободата — Русо, който заедно съ откдника на богомилството въ южна Франция запали френската революция, въ проповѣдванитѣ отъ Достоевски и Толстой принципи за човѣчностъ и братство между хората.

Това ежщото влияние поради учението на утопистите социалисти. Християнството провъзгласява равенството на хората предъ Бога, изхождайки отъ идеята за тяхното равно и еднакво безгранично отдалечение отъ Него, както и отъ идеята за безконечното достойнство на човѣка, като нарича хората Божи чедъ, отъ които всѣми единъ се явява потенциално синъ Божий.

Това равенство не изключва никакво социално изравнение, защото не е социално тържество. Въ християнството хората не сж зрънца отъ маса хайверъ (споредъ Херцена), а сж равни, въпреки че запазватъ всичкото си различие, защото солидарността на християнското съзнание е основа на тяхното вътрешно единство. Само въ християнството братство е осъществимо равенството и солидарността между хората. Последните сж

непостижими чрезъ обществени институти и наредби, тѣ сж плодъ на вътрешното душевно състояние на човѣка, което, въ християнството се проявява въ брато-търсене и брато-създаване. А това кара човѣка да търси своя братъ и когато го намѣри, да го обича, да заживѣе въ братски отношения съ него и да почувствува своята пълнота съ него, да разкрие своята личностъ. И възможността за това не е въ зависимостъ отъ никакъв социаленъ редъ.

Да видимъ въ човѣка своя братъ! — ето началото на истинското равенство и солидарностъ. Тѣхниятъ източникъ не е законодателството, а глѣбината на човѣшката душа, дето блика любовта. Най-възвишениятъ ликъ на любовта е онзи, който намира въ душата на другитѣ своя братъ и сестра, който вижда въ тяхъ родство не по тѣло и кръвъ, а и по духъ.

Безъ братска любовъ нѣма социално равенство и солидарностъ. Това е християнски лозунгъ, откриващъ една несъмнена истина.

2. **Щастието!** Ето единъ жизненъ социаленъ проблемъ. Липсата на щастие показва известна дисхармония въ социалните отношения. Въ какво се разкрива социалистическото щастие? — Въ обладането на материални блага. Но християнството отрича това оскатено щастие, което поставя човѣка въ зависимостъ отъ материална свобода и хлѣба. Само съ хлѣба не ще оца-

стливишъ човѣка. Нѣма ли духовенъ животъ, нѣма ли идеалъ за красота, човѣка ще затхнува, ще умре, ще полудѣе, ще се убие или ще се предаде на езически фантазии. Христостъ носи въ себе си идеала за щастие. Този идеалъ ако усвоишъ, тогава всички ще бждатъ свободни братя, ще работятъ единъ за другъ и ще бждатъ богати. Ако ли имъ дадемъ само хлѣбъ, тѣ — хората, отъ скука ще станатъ врагове (Достоевски). Отъ безднитѣ на нищетата къмъ висинитѣ на щастие не се отива по пжтия на измѣнение обществения редъ, а по пжтия на саможертвата.

Щастието не идва отъ вънъ, идва отъ вътре, отъ духовното въ човѣка. То не е въ паритѣ, въ красотата, въ властта, нито въ поробване на хората. Щастието е само въ стремежа. Ние, когато го имаме, мечтаемъ за нѣщо ново и не можемъ да извикаме като Фаустъ: „О, блаженъ мигъ, постой! Ти си толкова прекрасенъ.“ Тоя мигъ се постига чрезъ стремежъ и се удовлетворява по пжтия на жертвата, която е плодъ на истинско братолюбие.

Проблемата за щастието, което стои като пусто слово въ всички речници и като едно живо и законно възжелание въ всѣко човѣшко сърдце, е ясно разрешенъ отъ християнството. Исусъ Христостъ, като най-висшъ изразителъ на човѣшкия родъ, който е виждалъ и разбиралъ безднитѣ и величието на човѣшката участъ, съ погледа и прозрението на премъдростта, е заявилъ, че щастието е въ служението, въ жертвата за общо благо, въ волята за дълго въ живота, отъ което да изтъ радость за тия, които я познаватъ. Такъвъ отговоръ на проблемата за щастието ни дава и Гюте въ своята поема „Фаустъ“, както и Сюли-Прюдонтъ въ „Щастието“. Тѣ признаватъ, че въ жертвата стои залога за истинско щастие. Широката вълна на щастието ще облѣе душата само на онюгова, който смогне да кали волята си за добро въ живота, за жертва, който отвори душата си за болката на потиснатитѣ и онеправданитѣ, само той ще изпита истинското, голѣмото щастие.

3. **Национализъмъ.** Този проблемъ е обхванатъ отъ християнската етичностъ въ пълнота. Християнството не отрича национализма, а напротивъ, го осмисля и поставя въ неразривна връзка съ интернационализма.

Национализмътъ е любовъ къмъ своя народъ и държава, къмъ цѣль редъ ценности, изстрадали и създадени отъ цѣ-

Отъ 5 лей — 800 лей!

Една циркова артистка обира търговците

Презъ последните дни въ града ни се разиграва единъ много занимателенъ случай, който е предметъ на всеобщъ разговоръ.

Цирковата артистка — една хитра циганка — Франческа Гетлеръ Яновичъ, на последъкъ е правила голѣми покупки отъ мѣстните манифактурни магазини. Покрай това, тя помолвала стопанитѣ или продавачитѣ да ѝ смѣнятъ пари срещу нови петолевки, отъ които ужъ тя изработвала разни украшения. И любезните продавачи ѝ услужвали — изсипвали на масата грамада дребни монети и заедно избирали нови петолевки. Така, тя е смѣнила много пари въ магазина на Наско Василевъ, който следъ всѣка подобна „услуга“ у-

становявалъ, че му липсватъ отъ 600 — 800 лей. Най-после той се усъмнява, преброява въ присѣдствието на прислужницитѣ две хиляди лей и като идва циганката пакъ ѝ „услужва“. И този пжтъ изчезватъ 800 лей, но какъ?

Василевъ съобщава за тая „магия“ на прокурора, който изпраща единъ агентъ. Препробяватъ нови две хиляди лей. Идва циганката и пакъ търсятъ нови петолевки. Василевъ веднага забелязва, че предъ очитѣ му изчезнали, за мигъ, 600 лей. Агентътъ я залавя за ръката и паритѣ се намиратъ у нея.

Така тя е излъгала други търговци, докато залавятъ и арестуватъ.

Износътъ на зърненитѣ храни

Ценитѣ се повишаватъ

Презъ месецитѣ ноември — януари 1936 год. Румѣния е направила 545.443 тона зимница износъ, 641.950 тона царевича и 453.000 тона ечемикъ. Споредъ изчисленията на м-ството на земедѣлието още имаме около 400.000 тона зърнени храни за износъ.

Споредъ последните съобщения отъ житните тържища на голѣмитѣ износи

Центрова, ценитѣ на зърненитѣ храни, особено на зимницата, скоро ще иматъ едно чувствително повишение. Така, споредъ едно съобщение, въ близки дни цената на зимницата ще достигне 600 лей.

Както винаги и сега, въ навечерието на войната първо се повишаватъ ценитѣ на зърненитѣ храни.

ли поколѣния, които принадлежатъ само намъ.

Национализъмъ — това е индивидуалностъ на цѣль народъ и творческа любовъ къмъ тая индивидуалностъ. Християнството благославя и утвърждава личната индивидуалностъ. Въ различieto на индивидуалноститѣ се заключава великата пълнота на свѣта.

Национализма е даръ, даденъ на цѣлия народъ, който го свързва, безъ да се гледа на индивидуалнитѣ различия на хората, въ едно цѣло.

Истинскиятъ национализъмъ (а не шовинизма) не противоречи на интернационализма. Християнството отхвърля отвлечената любовъ къмъ далечнитѣ при отсъствие на любовъ къмъ ближнитѣ (I Иоан. 4,20). Тази любовъ постепенно се разширява — отъ любовъ къмъ родителитѣ, семейството и близкитѣ, чрезъ национализма минава къмъ вселенската любовъ. Нито една степенъ на това разкриване не може да

бже унищожена безъ ущърбъ на пълнотата [Н. Клепининъ].

Споредъ християнството всѣки човѣкъ се ражда съ законното и божествено право да бже националистъ, т. е. да обича своето и предивичко своето, безъ огледъ на това-де и при какви условия живѣе.

Вънъ отъ високоморалното и религиозно дори християнско гледище за национализма последния минава къмъ егоистиченъ шовинизъмъ, който прави човѣшката душа съ злоба къмъ „другитѣ“ и убива ценноститѣ на живота. Ето защо, една високоморална личностъ, единъ истински християнинъ, не може и не бива да бже сторонникъ на престъжното егоистичния шовинизъмъ, който е слѣпо самолюбие, озлобена завистъ къмъ другитѣ, които не мислятъ и не чувстватъ като насъ.

Въ горното ни утвържда историята — тази неподкупна свидетелка на истината!

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Замъстване на малцинствата

букурещкият недълъг и между другото имаше и покана към разни търговски и индустриални предприятия да провърят персонала си и го разчислят от нерумънци, като посочват и адресите на разни учреждения, дето да съобщят през сецъ януарий стореното тѣхъ.

Това значи, че бавно но урно се отива към застъпване на малцинствения ментъ съ мнозинствен ментъ въ всички предприятия. Значи, още че ата 1937 година носи малцинствата безработица.

Нѣкой отъ мотивитъ замъстване на малцинствения съ мнозинствен ментъ въ известни предприятия е твърде основателенъ, понеже се казва, че въ интереса на държавата и въ интереса на

народната отбрана. Щомъ като мнозинствениятъ елементъ смята мотива за основателенъ и ний се присъединяваме къмъ това мнение! Само че между другото къмъ това може да се прибави още, че щомъ се освобождаватъ малцинствата отъ разни предприятия да се освободятъ отъ военната служба, отъ разни данъци и въобще отъ всички задължения, които иматъ.

Съ една дума парламента остава да гласува единъ законъ, съ който да се освободятъ всички народностни малцинства отъ всички права и задължения. Чакъ тогава ще имаме логика и последователност на дѣлата и мѣрките, които се взематъ спрямо нещастнитъ народности малцинства!

Ат. Цветковъ

Призракъътъ на войната

витае надъ Европа
мирътъ е утопия

Международната политика както и отношенията между отдѣлнитъ държави кога не сж били тъй противоречиви и неуравновесени. Европейската дипломация се намира въ една крайно трудно положение: събитията изпреварватъ подготовленията и парализиратъ всѣко разбирателство отъ самото начало.

До края на първата по-

ловина на февруарий Англия ще съсрѣдоточи цѣлата си военна флота въ Срѣдиземно-море — английската флота ще произведе своитъ маневри до Гибралтаръ, въ испанскитъ води! Това, значи много. Въ Германия, Италия, Швейцария усилено работятъ новооснованитъ бюра за записване на доброволци за Испания. Кървавитъ

Селяни, вземете си бележка!

Новия наказателенъ законъ предвижда редица доста строги санкции противъ всички ония, които увреждатъ на земедѣлието.

Така наприкладъ, наказватъ се съ затворъ и 2.000 лей глоба всички ония, които заграбятъ чужда земя или влизатъ въ чужда нива, а дори и да минатъ безъ позволение презъ нея. Сжщото наказание се налага и на ония, които пасатъ дѣбитка си въ чужди пасбища или въ забранено (завардено) мѣсто.

Строго се наказватъ злосторницитъ, които посягатъ на чужда реколта, или я опожаряватъ. Наказва се и оня, който не съобщи имената на злопричинителитъ.

Нека нашитъ земедѣлци си взематъ добра бележка отъ тия разпореджания на закона и веднага да заведатъ дѣло противъ и най-малкото посегателство надъ земята или труда имъ, отъ кждето и да е то.

Тия разпоредби на новото наказателно законодателствование сж добре дошли за насъ!

събития въ Испания ентузиазираха военнлюбивитъ и днесъ навредъ се готвятъ за война.

Днесъ, за никого не е тайна, че Европа се намира въ самото навечерие на една нова 1934 година. Призракъътъ на войната свободно се носи надъ всички държави. Оржейнитъ фабрики денонощно работятъ. Милиони безработни сж ангажирани въ тѣхъ, които подготвятъ утрешната още по-голяма безработица въ свѣта, когато войната ще унищожи всичко.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

Една хубава забава

на нашитъ питомци

Констанца, януар. 937

Ние, българското малцинство отъ Румъния, трѣбва да скърбимъ за много и много недоимъци въ съвокупността отъ културни прояви на нашия общественъ животъ. Лишени не само отъ материалнитъ срдѣства за каква и да е по-широка културна ация, ние не сме много богати и отъ морални възможности за това. Пъкъ... нека не ни е грѣхъ да признаемъ, че много често ние сами отминаваме съ едно тѣсно егоистично и еснафско безразличие дори много наши прояви и особено тия, които изнасятъ призваниетъ нѣколцина наши труженци въ полето на изкуствата и на културата. А особено свидни намъ трѣбва да бждатъ проявитъ на упазенитъ наши училищнинституции, за които наистина, сж вложени толкова вдъхновени усилия и жертви.

Въ реда на тия мисли, ние българитъ въ Констанца, трѣбва да бждемъ твърде признателни за устроената по случай коледнитъ празници детска забава съ питомцитъ на нашето училище.

Въ присѣствието на всички родители на децата и много граждани, въ уютния и изященъ салонъ на Българската община, основното ни училище даде тази година първата си забава-концертъ, която по подготовка, изпълнение и редъ, бѣ още веднажъ доказателство за ползотворната родолюбива и нумтурна дейност на организаторитъ И—учители-тѣ начело съ своя директоръ г-нъ Ременковъ.

Тукъ, разбира се, най-голяма благодарностъ трѣбва да се изкаже на учителя по музика г-нъ Калинко Калинковъ, който е вложилъ всичкото си усърдие на учителъ и музикантъ за изрядно подготвенитъ детски хорове и декламации, които заслужено събраха възторженитъ аплодисменти на препълнения салонъ.

Следъ изпълнението на „Царския химнъ“ отъ детския

хоръ, забавата започна съ една великолепа сценка, съставена отъ г. Ременковъ по народното повѣрие за Рождество Христово. При феерично художествени декори съ екзотичнитъ палми на Юдея, легендарната овчарска кшара и Витлеемъ, изработени за случая отъ нашия художникъ г. Ат. Поповъ, [питомцитъ ни представиха свящото Христово семейство, поклонницитъ-овчари и възвѣстяващи благата вѣст ангелчета — балетъ.

Безупречно бѣха изпълнени подъ диригентството на г-нъ Калинковъ хоровитъ пѣсни: „Елховий лѣсъ“, „Врабчето“, „Сираче“, „Нами ми нани“, „Зима“ и особено дуета „Родители милостиви“ съ Калинъ Калинковъ и Мара Райнова отъ първо отделение. Особенъ възторгъ въ публиката създаде и малката сценка „При болната кукла“, изпълнена отъ Калинъ Калинковъ и Нелка Ганчева, въ която малкия Калинъ показа извънредни дарования на дете-актьоръ.

При обща благодарностъ, изразена въ дълги ржкопекания, завърши една хубава забава, която сме длъжни да отбележимъ и настрѣдимъ нейнитъ организатори за още по-чести такива прояви и родолюбивъ трудъ. Следъ свършване на забавата, председателя на общината г-нъ И. Атанасовъ и г-жа Колена благодариха на гражданитъ за отличното посещение и за събранитъ срдѣства за подпомагане беднитъ ни деца.

Зрителка

Загубенъ е

на 17 т. м. волъ отъ землището на Чаирлж-гьолъ, бѣлъ, едтръ, съ обикновени правилни реги.

Който знае нѣщо, да съобщи на ИВАНЪ ЖЕЛЕВЪ Чаирлж-гьолъ. Щеполучи добро възнаграждение.

Где е домътъ ми?

Привечерь.

Тихо лѣхаше хладниятъ вѣтрецъ и разклащаше клонитъ на оголѣлитъ дървета.

По главната улица на провинциалния градецъ се движеше множество народъ.

Прелестни девойки, озани отъ свѣтлитъ лъчи на луната, преброждаха адинскитъ алеи, озъртай се ту на една, ту на друга страна. А нѣколко уче-

ника, току-що навлѣзли въ росната и кичеста градина на младостта, крачеха бавно подире имъ, като не изпускаха ни мигъ отъ тѣхнитъ движения.

Въ локалитъ се лѣеше виното... Всичко живо се е отдало на пагубна страсть — „танцъ на живота“. Отъ време-на време се долавяха миньорнитъ тонове на новия шлагеръ:

„Защо ли те тебе залюбихъ,

защо те обикнахъ кажи, защо ли си времето губишъ, защо ли не ни хъ до зори!

Наистина! — всичко живо се бѣше отдало на веселие и забави.

Край жгѣла на една голѣма бирария, точно срещу голѣмия магазинъ, отъ кждето преди малко излизаха купувачи, стоеше едно дрипаво момченце — едвамъ хванало съ вкоченѣлитъ си ржчици една малка цигулка. Едва доближихъ до него азъ дочухъ съ мжка пѣсенъ на сирачето. Тази меланхолна пѣсенъ, като стрела пробждаше моето

сърдце. Наоколо му се трупаха хора, послушваха известно време и тутакси отминаваха безъ да дадатъ нѣщо на бедното момченце. Но намираха се и такива благочестиви и състрадателни хора, които подхвърляха по нѣкой левъ — мигновено прибранъ отъ студената ржчица.

Нощта бѣше напреднала. Мѣркаха се още нѣкои закѣснѣли минувачи по кривитъ улици. Цигуларчето още свирѣше докато се прибра и последния човѣкъ.

Всички си отидоха. Всички се прибраха по своитъ

домове—близо до топлата печка, въ затопленитъ си легла. На пята остана само невинната душа. Трѣбваше и то да се прибере. Сложи цигулка въ торбата, преброи паритъ и тръгна.

Но кжде щѣше да отиде?

Не направило още петъ-шестъ крачки нѣкаква си демонска сила снова бедното дете. То отпсуна торбата съ цигулка, вдигна своитъ невинни ржчици къмъ небесата и тихо промълви:

„Боже, где е домътъ ми?“
А. Рубчевъ-семинаристъ

По бѣлия свѣтъ

ЛЯСТОВИЦИТЪ РЕНЕСАНСИ СЪ АЕРОПЛАНЪ

Единъ голѣмъ брой ластовици, които лѣтували въ Италия тая есенъ отлетѣли за Африка. Преди да стигнатъ, обаче, морето, ластовицитѣ били изненадани отъ студена вълна, която ги събрала по брѣга на южна Италия. Властитѣ нарешили премръзналъ бѣ птици да бждатъ прибрани въ кафези и съ аеропланъ ги испратили въ Африка, кждето ги пуснали на свобода. Безъ помощта на хората ластовичкитѣ щѣли да загинатъ.

ЗАБРАВЕНЪ ЗАКОНЪ

Единъ старъ законъ въ Пенсилванія, който билъ гласуванъ още когато американскитѣ държави съ били английска колония, предвижда въ всяка година Пенсилванія да изпраща коледенъ даръ на английския кралъ кожитѣ на две бѣли лисици. Понеже този законъ не е отмѣненъ, днешния английски кралъ може да си поиска отъ Пенсилванія този божи даръ.

ВЪНЧАВКАТА НА ХОЛАНДСКАТА ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИЦКА

На 7 януарий на първия денъ на коледа, въ цѣла Холандія ще се извършатъ само две сватби: тази на холандската престолонаследница княгиня Юлиана и на една селянка отъ Цеггестъ. Тия две свадби, ще станатъ въ единъ и сжщъ денъ

и единъ и сжщъ часъ. Селянската сжщо се казва Юлиана. Още отъ много-рано искала, да се вѣнчае на 7 януарий. Понеже официално било забранено да се извършатъ каквито и да било други сватби на 7 януарий, поради сватбата на принцесата Юлиана, селянката се обърнала къмъ принцесата да ѝ реши да се вѣнчае едновременно съ нея. Княгиня Юлиана се съгласила. Така на 7 януарий въ Холандія ще има само две сватби: на княгиня Юлиана и на една селянка.

ВРАЧУВАНЕТО ВЪ ШАТИТЪ

Изглежда, чен американцитѣ сж много суевѣрни хора. Единъ статистикъ е установилъ, че въ Съединенитѣ щати годишно американцитѣ прѣскатъ около 125 милиона долари за врачуване и гледане на карти.

ОБВИНЯЕМА СЪ МАСКА ПРЕДЪ СЖДА

Въ американския градъ Хаустонъ, щата Тексасъ, извъредно красивата и млада госпожа Елеонора Грфинъ е убила съ два револверни изстрели своя невѣтренъ мъжъ. Понеже убийцата е прочута красавица, сждинитѣ сж наредили да се яви предъ сжда съ маска на лицето за да не би нейната красота да повлияе при произнесяне на присждата Маската запазила обективността при нейното сждане: красавицата е осъдена на 10 години затворъ.

ВѢСТИ

— Отъ Силистра ни идатъ тревожни и крайно тъжни вести. Борбата между дветѣ враждуващи страни около тамошното Българско Културно Общество е на вече катастрофални размѣри.

Ние получихме множество отговори по предложената отъ нашия водачъ г. Ив. Желѣзковъ (отъ Болградъ) анкета които по липса на мѣсто и други съображения не можемъ да помѣстимъ. Всички братя, обаче, единодушно порицаватъ междоусобицитѣ и взаимнитѣ нападки.

Ние отправяме горещъ позивъ къмъ всички добри българи отъ Силистра да се окопитятъ и

възвѣрнатъ отъ пагубното увлечение. Нека не се забравя, че нашитѣ временни прояви сж редове отъ страницитѣ на една история, която въ бждни дни съ трепетъ ще се разгрѣща!

— Наскоро ще започнатъ работитѣ си нововѣденитѣ въ Южна Добруджа сждилица съ сждебни заседатели. За председател на състава и въ двата окръга (Калиакра и Дуросторъ) е назначенъ г. съветника Иосифеску, членъ отъ Апелативния сждъ отъ Констанца.

— Починалъ е въ Балчикъ почетния председател на тамошното Бѣлг. Културно Общество Ангелъ Людскановъ, адвокатъ.

Покойния бѣше виденъ общественикъ, депутатъ отъ Народното събрание, кметъ на Балчикъ и дълги години действителенъ председател на Обществото.

Б. К. О. е издало некрологъ, сжщо и учителското тѣло.

Анг. Людскановъ, въпрѣки напредналата си възраст, не представаше до последкъ да се интересува отъ нашитѣ обществени въпроси.

Изказваме горещи и най-искрени съболезнования на опечаленитѣ.

— Въ зданието на кино „Модернъ“ отъ Базарджикъ е открита книжарница съ български прочитни книги.

Ние горещо поздравяваме тази инициатива и препорѣчваме на всички братя доставенитѣ книги.

— Министерството на труда съобщава за общо знание, че срокътъ за подаване заявления за смѣняне на майсторскитѣ книжки се продължава до 31 януарий 1937 год.

Готови образци за заявления може да се взематъ безплатно отъ надлежнитѣ Трудови камари и корпорациитѣ.

— Наскоро ще бждатъ произведени общинскитѣ избори и въ нашия окръгъ.

— Фото—Камилевъ, търси 2—3 момченца до 15 годишна възраст — предпочита селянчетата — за ученици въ фото-ателието.

— Министерството на вътрешнитѣ работи въ съгласие съ м-ството на финансиитѣ е изготвило единъ законо-проектъ за създаването на една специална полицейска служба за границитѣ, която ще действува независимо отъ мит-

ническитѣ и гранични власти.

— Г-нъ Петъръ Драгулевъ е представител на в-къ „Добруджански гласъ“ въ Букурещъ.

— Ценитѣ на зърнени-тѣ храни въ мѣстното житно тържище днесъ сж следнитѣ: зимница 450 — 460; ечемикъ 350 — 355; овезъ 350; ржжъ 350; царевица 285—290; нахутъ 380 — 390; пролѣтна рапица 500 — 520; слънчогледъ 460 — 470; бобъ 580—600.

Загубенъ ржчен дамски часовникъ въ улицитѣ на аптека Руси Мариновъ, по „Пр. Елисабета“ и „Режа Каролъ“. Който го е намерилъ и донесе въ редакцията ще получи добро възнаграждение или голѣмъ подаръкъ. Справка редакцията

Продава се на износна цена

кжша отъ 4 стаи, антрей салонъ съ маза и 300 кв. м. дворъ, находяща се на ул. „Георги Лазаръ“ № 56

Споразумение ул. „Елиаде Ръдулеску“

СЪОБЩЕНИЕ

при вестникарската агенция „СТРЕЛА“

въ Базарджикъ ул. „Р. Каролъ“ № 56 [до кино „Модернъ“] се намиратъ за проданъ

Български прочитни книги

■ за възрастни, за юноши и деца ■ Книгитѣ се продаватъ съ крайно намалени цени. Приематъ се и порѣчки.

Продаватъ се и отъ вестникопродавачитѣ на софийскитѣ в-ци, а въ Балчикъ при Н. Добрице и Каварна Ив. Даскаловъ.

Ангелъ Господиновъ

Piața Păcei 1, (Шадрафанския площадъ) — Bazargic
Телефонъ 153

Най-добре асортирани съ земл. машини, плугове грапи, жетварки, сѣячки, ралици, мисиротрошачки и др.

Бетонно желѣзо, цементъ, гвоздеи, ламарини, черна и галванизирана, наиши за трансмисии — кожени и плетени, синжири, телени и копони вжжета, електрически материали: желѣзни, черни и галванизирани оловени и чугунени тржби.

Дърводѣлски и желѣзарски инструменти

Бани, лавоари и клозети отъ фаянцъ и чугунъ бои постни мазни, бежири и др.

■ Продава при най-износни цени ■

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бѣлг. д-ство „Червенъ кръсть“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4) Облигации отъ Държавнитѣ заеми, акции отъ банка „Калиакра“ и „Винторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „NATIONAL“ Базарджикъ

Предпочитайте Неврадолъ д-ръ Бончевъ (Nevradol D-r Bonchev)

(одобрень отъ Министерството на народното здраве) като най-добро срѣдство противъ невралгия — главоболие и жбоболъ; настинка — грипа, ревматизъмъ, ишиасъ. За проданъ въ оригинални кутийки, въ всички аптеки и дрогерии.

Представителъ за Румъния: Н. КОСТОВЪ, аптекаръ, Базарджикъ (Дрогерия „Центрапа“)